

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. V. De Hærede vid. testator. item: transmissio ad heredes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

LIBER OCTAVUS.

CAP. I.
Habere.

Habere non tam is dicitur, qui rem simpliciter tenet, quam is, qui rei dominus est. *l. stipulatio ista 38. §. habere 9. ff. de F. O. Regner. Sextin. 3. Conf. Marp. 7.*

num. 3.

CAP. II.
De Habilitate.

Axioma I.

Actus non potest celebrari, nisi personæ sint habiles. Wesemb. *parat. de auct. tut. num. 5.* quare recte monet Ictus *in l. 14. de Jure Codicill. non ante juris ratio quam persona querenda est,* habilitas tamen personæ in dubio præsumitur, *cap. fin. ubi glossa & Dd. extr. de præsumpt. vide plura in Tom. Reg. Jur. 1. lit. H. pag. m. 558.*

II.

Verba generalia referuntur ad habilitatem personæ. De hac regula vide Tom. Reg. Jur. *d. loc.*

III.

Habiles termini in omni oratione subaudiendi sunt. Gloss. ad verbum habent *in l. 30. de adopr. ratio, quia talia sunt subiecta, qualia permittuntur esse à prædicatis.*

CAP. III.
Habitus.

Axioma I.

HABITUS non facit Monachum, sed sola professio Regularis, *cap. porre-ctum 13. de Regularib. ubi glossa verb. non faciat. cap. consultit. 4. Qui clerici, vel voventes.* Cardin. Tusch. *præf. concl. tom. 4. lit. H. conclus. 12. n. 1. Campan. in diverfor. Jur. Canon. rubr. 12. num. 5. Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de disciplina clericali. §. 15. n. 10. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi novitiorum, disp. 11. dub. 10. sub. n. 1. Gail. de Arrest. cap. 10. num. 11.*

II.

HABITUS facit præsumptionem, ita ut indubio judicetur talis, qualem habitus, quem defert, demonstrat, *l. item apud 15. §. si quis 15. ff. de injur. Feder. de Sen. conf. 13. n. 3. vers. si talis namque.*

Bald. *in l. non ignorat. C. de his qui accus. gl. in l. si ignorans. in verb. contemnit. ff. pro soc. Gail. 1. O. 21. n. 8.* quia qualis actus apparet in sui figura, talis præsumitur in sua essentia, Hieron. Tort. *in suo consil. post consilia Antonii de Butr. num. 20. vers. & ideo multum ad propositum.* Castrensi. *conf. 261. Visis & consideratis, in princ. lib. 2. & contractus talis præsumitur, qualis in prima sui figura apparet,* Decianus *conf. 59. in fin. lib. 1. refert Cardin. Tusch. d. lit. H. conclus. 12. n. 2. cum seqq. [Hinc Johan. Cirier. de primogenit. 2. quæst. num. 21. ait: chlamydem demonstrare militem, purpuram Regem, togam advocatum, cucullum monachum Et viduam ex habitu cognosci respondit Alex. conf. 151. col. pen. vol. 2. Siquidem quilibet secundum ordinem & dignitatem vestitus esse debet, l. sed si quod 12. §. mancipiorum 1. de usufr. & in specie quod ex vestitu & habitu aliqua arguatur uxor. Affirmant Alexand. conf. 151. col. pen. Cephal. conf. 435. n. 65. & Dd. in c. illud. de præsumpt. Vult. 3. conf. Marp. 34. n. 48.]*

CAP. IV.
De Hæreticis.

Axioma I.

Non omnes hæretici eadem austeritate plerendi sunt. *l. 65. Cod. Theodof. de heret. nam moderatè & quietè viventes asperius tractandi non sunt, textus notabilis in Novell. 129. cap. 1.*

II.

Hæretici sunt expellendi à civitate, ne inficiant alios, *L. nullus 2. C. de summ. Trinit. & Hæreticus docens hæresin morte dignus est, Gloss. in Cap. pen. X. de heret. audire autem conciones eorum non est hæreticum, nisi adsit frequentia. vid. Menoch. Lib. 2. cent. 4. c. 373.*

III.

Hæretici sunt, qui quatuor illa concilia, Nicænum, Constantinopolitanum, Ephesinum primum, & Chalcedonense non amplectuntur. *l. 8. C. de heret. Novell. 115. cap. 3. §. 14. Matth. Wesemb. in parat. C. de heret. num. 1. Hinc quoad effectus juris nec Lutherani, nec Pontificii pro hæreticis habendi, Carpzov. p. 3. c. 1. c. 14. de finit. 10. num. 10.*

CAP. V.
De Hærede vid. testator.

item transmissio ad heredes.

Axioma

Axioma I.

Heres non potest aut debet contravenire facto defuncti. l. 1. cum ibi not. vid. infr. ax. 14. de divers. & tempor. prescr. Socin. jun. conf. 107. n. 57. vol. 3. Mandell. conf. 73. num. 3. Cephal. conf. 392. num. 35. vol. 3. vel factum ejusdem impugnare, l. cum matre 14. C. de rei vind. l. si ab eo 7. C. de neg. gest. l. 24. C. de donat. l. filiusfamilias 114. §. cum pater 15. ff. de legat. 1. l. unum ex familia 67. §. sed si uno 3. ff. de legat. 2. l. successores 10. C. de solut. l. si uxor 7. C. de bon. aut jud. possid. Roman. conf. 140. in fin. Ruin. conf. 1. n. 13. & conf. 7. num. 39. volum. 1. Carpzov. part. 2. conf. 48. def. 3. n. 2. Mantua. conf. 71. n. 14. vol. 2. Decian. conf. 31. num. 157. vol. 1. & conf. 56. n. 23. vol. 2. & conf. 55. n. 87. vol. 3. quin potius quod a defuncto est gestum & factum heredem omnimodò teneri ratum habere docent Tiracvell. de retrat. lignag. §. 1. gloss. g. num. 48. Afflict. decis. Neapolit. 285. num. 11. vol. 2. etiam si propria sua personâ proprioque jure niteretur, juxta textum in d. l. si ab eo 7. C. de neg. gest. l. venditoris 3. C. de reb. alien. non alien. l. 1. ff. de Except. rei vend. & in l. Scia 73. ff. de evict. l. filium 31. ff. de liberal. caus. Burlat. conf. 138. num. 38. volum. 2. nisi ageretur de bonis quæ filius non haberet à patre; sed à majoribus, Knipschild. de fideicommiss. famil. cap. 11. n. 405. & seqq. unde ad omne id, ad quod defunctus tenebatur heredem ex illo contractu teneri dixit Hieronym. Maggon. decis. Luc. 85. in princ. Sic heres institutus, si ex testamento hereditatem adierit, tenetur alteri parti, cui facta est conventio & stipulatio ad observantiam dictæ conventionis vel stipulationis. Myns. lib. 1. conf. 4. num. 83. decad. 14. cent. 2. Idemque voluit Franciscus Vivius decis. Neapol. 118. num. 5. dicens: Heredem absque ullo scrupulo teneri observare promissa & conventa per defunctum, quod Dan. Moller. in Comment. suo ad constit. Saxon. p. 2. constit. 15. num. 96. eousque extendit, tamen si heres præter legitimam nihil acquirat; quod eo magis procedit, si juramento instrumentum per defunctum sit firmatum, cum illud habeat duo vincula, unum quod obligat animam jurantis, & illud cum sit personale, personam jurantis non egredietur, & aliud civile, quod ligat heredes & successores, ut contra factum defuncti juratum venire non possint. Angel. in l. qui superstitis in fin. ff. de acquir. hered. quem sequuntur Romanus, Aretinus, Imola ibid. idem Imol. in cap. cum contingat. n. 16. de jurejur. Francisc. Monaldi. conf. 38. num. 16. vol. 1. Atque inde est, ut juramentum quoad firmitatem contractus transire dicatur in heredes, Covarruv. in cap. quamvis. de pact. Seraphin. de Seraph. in tract. de priv. juram. priv. 52. n. 9. Anton. Gabr. in sua conclus. tit. de jurejurand. conclus. 6. Franciscus Burlatus conf. 339. num. 7. vol. 3. & proinde ad juramenti istius observationem adstringantur per tradita ab Anton. de Butr. in d. cap. cum contingat. col. 5. in princ. & ibidem Panorm. num. 8. Afflict. decis. Neapol. 381. in fin. Hieron. Gabr. conf. 127. num. 22. vol. 1. Alexand. Raudens. conf. 9. num. 17. vol. 1. quo

facit, quod dicitur, heredem teneri exonerare conscientiam defuncti. cap. fin. de sepult. cap. in literis 8. de raptor. Alexand. in l. Pomponius. §. cum quis ff. de acquir. dom. Capyc. decis. Neapol. 4. num. 13. Carpzov. p. 2. conf. 14. def. 17. num. 3. Ruin. conf. 20. num. 2. vol. 4. Menochius conf. 24. num. 22. vol. 1. Decius conf. 272. n. 6. ratio esse potest, tum quia ex qua persona quis lucrum sentit, ejus etiam factum improbare non debet. l. ex qua persona 149. & in l. secundum naturam 10. ff. de Reg. jur. cap. qui sentit. cod. in 6. Marius Anton. de Amat. decis. March. 169. num. 21. tum etiam quod heres hereditatem adeundo dicatur quasi contrahere, atque eo ipso sese ad implendum omnia obligare, ad quæ defunctus tenebatur. §. heres quoque 5. Instit. de obligat. quæ ex quasi contr. l. apud Julianum 3. in fin. ff. quib. ex caus. in poss. l. si quis 5. §. heres 2. ff. de O. & A. Jaf. conf. 63. n. 16. vol. 3. Paris. conf. 16. n. 38. vol. 2. Menoch. conf. 115. n. 59. vol. 2. Id verò imprimis verum est in filio, cui pro impietate imputatur, si cum Perseo dicat, nihil ad se pertinere factum patris. Livius Decad. 5. lib. 2.

Limita, nisi defuncti factum esset contra legem, atque sic invalidum, non obstante regula in d. l. cum à matre, per ea quæ adducit Menoch. conf. 89. n. 6. 7. 8. 9. & 10. quem allegat Joh. Goëdd. 1. Conf. Marp. 27. num. 127. Unde quando alienatio à defuncto facta per se nulla est, etiam heredi contra factum defuncti venire licebit. l. quemadmodum 7. Cod. de agric. & censu. Bald. in d. l. cum à matre, quem sequuntur Socin. lib. 4. conf. 29. n. 47. Cravett. conf. 200. n. 5. 6. 8. Pinell. in l. 1. part. 3. n. 83. vers. limitatur decimo. C. de bon. matern. Hartm. Pistor. 1. observo. 190. num. 10. Carpzov. part. 2. constit. 14. def. 70. n. 10. Latè Knipschild. de fideicommiss. famil. cap. 11. n. 394.

II.

Quoties in rei non suâ naturâ ad heredem transeunte mentio fit heredum, toties id de primo herede tantum intelligitur. arg. l. antiquitas C. de usufr. quia hoc est contra naturam rei. Neque tamen nimis hoc extendendum nec nimis restringendum est, ne inde oriatur absurditas.

Exemplum est in usufructu Titio & heredibus suis relicto, Franzk. ad ff. quib. mod. usufr. vel usus amittitur n. 11.

III.

Quoties in re sui naturâ transmissibili hereditum mentio fit, toties omnes intelliguntur.

Ratio: quia sic nihil repugnat, quare non heredum mentio ad ultiores porrigatur, cum voluntas ejus, qui heredum meminit, congruat cum lege, quæ heredum appellatione etiam heredes heredes complectitur l. 25. ff. de V. S. Exemplum est in annuis legatis, quæ heredibus legatarii etiam sunt relicta l. 22. C. de Legat.

IV.

Quoties heres ex facto defuncti convenitur, toties tantum tenetur pro ratâ, nam qui solus non est heres, non tenebitur solus factum defuncti præstare; ita ergo ob debitum defuncti heredes tantum pro ratâ tenentur, idem est in cæteris actionibus personalibus.

Limita

fit videri scriptus, cum oculis corporeis ibi non legatur. l. 1. §. legi ff. de his que in testamento de-
lentur. Bartolus in l. qui liberis. §. hac verba. ff. de
pupill. substit. Cephal. conf. 58. num. 33. vol. 1. adeo
ut etsi testator in substitutione (idem est & in in-
stitutione) heredis mentionem fecerit, non ta-
men intelligatur heredis heredem substituere vo-
luisse, nedum substituissse. Cephal. d. consil. num.
22. Gædd. 1. consil. Marpurg. 25. num. 52.

XI.

Heredi sæpius plus permittitur, quàm defun-
cto. l. fin. Cod. de eviction. Bald. in d. l. cum à matre.
vers. nunquid ergo filius. & ibi Castrens. num. 5.
Gædd. 1. consil. Marp. 27. num. 125.

XII.

Heres nemo scriptus aut nuncupatus ex solis
conjecturis dicitur. l. unic. si tabul. testam. extrab.
Bologn. ad l. Gallus. in princ. num. 125. & 131. de
liber. & posthum. Dauth. de testam. ubi de hered.
instit. n. 331. Gædd. 1. consil. Marp. 25. n. 22.

XIII.

Heredis institutio est basis & fundamentum
totius testamenti. §. ante heredis instit. de legat.
imo caput & anima ipsius testamenti. Dauth. de
testam. n. 272. per l. querebatur 19. §. utrum. 1. ff.
de testam. milit. Valg. de success. creat. lib. 2.
cap. 16. num. 21. adeoque ejus forma substantia-
lis, l. quod per manus 10. l. ult. ff. de jur. codicill. l.
pen. ff. de his que in testam. delentur. l. 1. in princ. ff.
de hered. instit. Carpov. part. 3. Constit. 4. de fin.
12. num. 2. ut per ejus perfectionem illud omni-
nò sit quod est. arg. l. Julianus 9. §. si quis rem. 3.
in fin. ff. ad exhibend. Baldus in l. fin. non dum. Cod.
de furt. Decianus res. 86. n. 11. vol. 2. Gædd. 3.
consil. Marp. 27. n. 6. & 7. Et sine hac heredis in-
stitutione nihil in testamento scriptum valet. l. 1. in
fin. ff. de vulg. & pup. substit. neque potest ullum
testamentum valere, quod heredem directò in-
stitutum non habet. l. 3. vers. Calpurnius ff. que in
testamento delentur. & ut Justinianus ait, inutile est
testamentum, in quo nemo heres instituitur. §.
in primis igitur. Instit. de fideicom. hered. Un-
de Julianus Idus & post eum Paulus ait, tabulas
testamenti non intelligi, quibus heres scriptus
non est. d. l. ult. ff. de jur. codicill. Henricus
Bocer. in Comment. ad tit. de instit. & exhered.
liberor. n. 15. pag. 324.

XIV.

Unicuique licitum est blanditiis & adulationi-
bus inducere testatorem ad se instituendum. l. fin.
C. si quis aliq. testat. prohib. Pacian. conf. 66. n.
41. Ubi limitat, hoc non procedere in præjudici-
um filiorum & in præjudicium alterius testamen-
ti jam facti, per text. in l. non est enim 5. ff. de in-
offic. testam. Socinus jun. conf. 183. Licet. n. 30.
vers. nec etiam prædictis obstat. col. 2. Angel. in
dict. l. fin. Cod. si quis aliq. & l. non est enim. de
inoffic. testam. Afflict. decis. 69. Quædam domin.
num. 6. colum. fin. Jafon. in l. fin. Cod. si quis aliq.
testat. prohib. conf. Rubr. de CAPTATIONE
HEREDITATIS.

XV.

Institutiones heredis sunt favorabiles, & be-
nignâ juvantur interpretatione. l. filio 22. l. si po-
sthumus 14. l. si ita 13. l. cum quidam 19. l. placet 4.

ubi Bart. ff. de liber. & posthum. l. 1. §. si ex fundo
4. ff. de hered. instit. l. pen. §. sed cum veteres. &
§. illo. C. de necess. serv. hered. instit. Conf. Arg.
1. conf. 84. n. 172. Hinc ejus interpretatio non so-
lùm ex verbis, sed & ex conjecturis evidentibus
seu concludentibus elicietur. Mandell. conf. 31.
num. 9. vol. 1. Paul. Paris. conf. 66. num. 12. vol. 3.
Corn. conf. 101. num. 4. vol. 3. conf. 5. num. 35. Dec.
conf. 242. in fin. Cravett. conf. 62. num. 6. Non.
conf. 31. n. 13. conf. 32. n. 9. Borell. conf. 3. n. 22.
Gædd. 1. conf. 25. n. 3.

XVI.

Quotiescunque heredis persona incerta ullo
modo certa reddi potest, toties valet institutio,
quia sic certum adest Testatoris judicium, & pote-
rit res commodè exitum fortiri l. 62. §. fin. ff. de
hered. instit.

Exempl. ita sufficiens certitudo subest, quando
pia causa, v. gr. pauperes, item Ecclesia vel Civitas
instituitur heres. l. 8. l. 12. C. de hered. instit. Mau-
lius tract. de ultim. volunt. tit. 16. Conf. l. fin. C. de
SS. Eccles.

XVII.

Heredes necessariò instituendi vel certâ ex
causâ exheredandi sunt ii, quibus debetur legiti-
ma; cum enim legitima debeatur ex dispositione
legis, non erit testatori liberum de illâ arbitrium.
vid. LEGITIMA.

XVIII.

Hereditas, cui certum tempus adjectum est, de-
tractâ temporis mentione censetur purè relicta l.
34. ff. de hered. instit.

Ratio: quia hereditas ad tempus non datur,
cum nemo pro parte testatus, pro parte intesta-
tus decedere possit. l. 7. ff. de R. J. ergo causa te-
stati trahit hic ad se causam intestati, ne utile
per inutile vitiatur. hinc si Cajum heredem in-
stituerim, & post illû Mevium, uterque erit heres.

Limita: ut non procedat (1.) in milite l. 19. §.
ult. ff. de testam. milit. (2.) si verba ad fideicom-
missum apta l. 77. ff. de hered. instit.

XIX.

Ad instituendum non potest quis adstringi spe
præmii, gloss. in l. 71. ff. de hered. instit. in fin. quæ
dicit, quod institutio debeat fieri ex mera affectio-
ne, non ex cupiditate lucri vel alterius successio-
nis. Consil. Argentin. 1. conf. 85. n. 20.

XX.

Qui in re sua à parentibus instituitur, pro institu-
to non est habendus, sed revera præteritus est. Gl.
in l. 3. §. sed utrum 4. ff. de minor. Bald. conf. 93.
vol. 2. Castr. conf. 455. col. 1. circa fin. lib. 2. Alex.
conf. 20. col. 3. lib. 3. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp.
19. n. 28. Dec. in l. posthum. col. 3. circ. med. C. de bo-
nor. poss. contr. tab. De institutione heredis in
diem & sub conditione vid. DIES & CONDITIO.

XXI.

Heres succedit in omne jus quod defunctus ha-
buit. l. heredem 59. l. hereditas 62. de Regulis Jur. l.
19. de verbor. signific. Excipe omnia ea, quæ facti
sunt, & nominatim jus possessionis. l. cum heres
23. de acquir. vel amit. possess.

XXII.

Heres tenetur præstare factum defuncti, &
subsequi ejus voluntatem. l. 14. C. de R. F. l. successio-

res 10. C. de solut. l. 14. §. cum pater 15. de legat. 1. Carpzov. §. Resp. 73. n. 8. Idque triplici ratione, (1.) quia eadem persona cum defuncto reputatur per dicta *supr. b. loc. Axiom. 2.* (2.) quia lucrum à defuncto capit. (3.) per reg. l. venditrici 3. C. de reb. alien. non alienand. Jacob. Mandel. conf. 73. n. 7. v. Wefembec. C. C. de hered. act. n. 7.

Declarata hanc regulam 1. quod hæcenus procedat, quatenus voluntatem & factum defuncti lex admittat, non item cum illi refragatur. Ant. Fab. in c. de hered. act. def. 1. Olfac. decis. Pedem. 180. ubi plura vid.

2. Limita, quod heres non teneatur implere voluntatem defuncti, sed possit contra ejus factum venire, quando heres jus suum non habet à defuncto, illudque testator ei jure relinquere tenebatur per l. 2. cum ibi not. C. de inoffic. donat. Jacob. Mandel. d. conf. 73. n. 2.

XXII.

Quicquid scelere ab aliquo quaesitum est, id heredi ejus est extorquendum. l. 5. pr. de calum. ubi C. I. A. plurima jura adducit. v. Inf. Lucrum, in f.

XXIV.

Actiones quæ damnum pecuniarium persequuntur, & in heredem dantur. l. 4. de calum. l. 5. §. 5. de his qui effud. vel de pec. ubi C. A. th. 49. in fin. add. l. 35. de O. & A. t. C. de hered. act. conf. inf. penales.

Amplia, quod hoc procedat in contractibus, etiam si in eos delictum incidat, aut dolus interveniat. l. ex depositi 12. de O. & A.

Limita, fallere hanc regulam, quoties actio rei persecutoria ex delicto descendit, tum enim eatenus contra heredem actio datur, quatenus ad eum pervenit. l. un. C. ex del. def. l. 26. de dol. mal. Bach. de ad. disp. 5. th. 4.

2. Limita, quod non procedat in contractibus stricti juris: ubi dolus incidens in contractum non vindicatur adversus heredes in solidum. §. 1. l. de perpet. & temp. act. & ibid. Loc. ratio, quia in contractibus stricti juris dolus incidens etiam non actione ex contractu, sed doli vindicatur, adeoque per se principaliter & directò delictum venit in actionem. vid. l. 7. §. 3. de dol.

3. Limita in omnibus actionibus irregularibus, quæ ejus naturæ sunt, ut contra heredem non transeant. Exempla vide apud Loc. quest. 66. rationem in l. 14. de legib.

XXV.

Plerumque tam heredibus quam nobismet ipsis cavemus. l. si pactum 9. in fin. de probat. junge. 2. f. 18.

Exceptio est in compromissis, ubi nisi expressa heredis mentio facta sit, is comprehendendi pacto non censetur. l. 27. §. 1. de recept. arb.

XXVI.

Interpretatio testamenti eò dirigenda est, ut testator heredem quam minus fieri potest gravasse videatur. l. Titia 34. §. 5. l. unum ex familia 67. §. 8. de Legat. 2. Menoch. 4. præsumt. 66. n. 4. vide infra testamentum.

XXVII.

Heredis institutio non debet pendere ab aliquo arbitrio. l. 32. ubi Gædd. de hered.

Inst. C. A. d. l. th. 16. l. 52. in fin. de cond. & demonstr.

Declarata hanc regulam, quod procedat in iis, qui suo pollent arbitrio, secus in impuberibus. pr. l. de pupill. subst.

CAP. VI.
De Hereditate.

Axioma I.

Hereditas vicem personæ sustinet. pr. de stip. serv. §. 2. de hered. inst. l. non minus 31. §. 1. ff. eod. tit. l. hereditas 61. ff. de acquir. dom. l. cum hereditas. 6. C. de pos. l. 38. de R. l. intellige verum quoad personam defuncti, sed non ratione futuri heredis. Gail. 2. obs. 130. num. 10.

Fallit tamen nonnunquam hæc regula; nam aliquando etiam personam heredis futuri representat l. 24. de novat. Cujac. in l. 4. de pub. jud. in Paul. lib. 37. ad Ed. scilicet quoad finem & emolumentum acquisitionis. d. l. 37. de novat.

Secundò fallit, quod aliquando neutram personam sustinet, velut in iis quæ sunt facti. l. 61. de A. R. D. vid. Dn. Harprecht. ad princ. l. de stipul. serv. num. 10. l. 68. de furt.

Tertiò fallit in omni possessione l. 80. §. ult. de furt. siue ea consideretur ex animo siue ex corpore. Quidquid enim aliquid facit seu agit, corpus est, hereditas autem non est corpus, sed res incorporalis. Viceversa si possessio ex animo possidentis æstimatur, neque tamen in hereditatem cadit; cum hereditas sit Jus inanimæ. Cujacius lib. 12. qq. Pap. in d. l. 80. §. ult.

II.

Hereditas non pactionibus sed testamentis & legibus defertur. l. pactum 15. C. de pact. l. ult. ff. de suis & legitimis. Neque enim per contractum testamentum, neque in testamento contractus fieri potest l. 5. C. de pact. convent. cum à jure publico dependeat. Hartm. Pist. part. 4. quest. 2. num. 1. Carpzov. part. 3. confut. 5. defm. 22. num. 6. hodie tamen per pacta dotalia in vim testamenti confecta rectè transferuntur hereditas. Vid. Wefemb. in parat. de pact. dot. num. 4. sic etiam filia jurato renunciare potest in pactis dotalibus hereditati futuræ, cap. 2. de pact. in 6.

III.

Quoties indigno relicta hereditas, toties illa aufertur à Fisco, quia indignus capere potest hereditatem, sed ob delictum non potest retinere, hinc Fisco delicti vindicta permittitur.

Tales indigni sunt (1.) qui testatorem occidit vel causa mortis ejus fuit, (2.) qui necem testatoris non vindicavit l. 9. C. de his quib. ut indign. quod tamen hodie non observatur. arg. ord. Crim. art. 214. Carpz. Pr. Crim. P. I. Q. 34. n. 74. (3.) si quis injuste suo nomine testamentum impugnaverit, (4.) si quis testamentum aliquem facere, aut conditum mutare prohibuerit l. 1. pr. l. 2. si quis aliq. test. prohib. (5.) si quis aliquem testari coegerit. l. 1. C. si quis aliq. testari prohib. vel coeg.

IV.

Quoties heres est incapax, toties hereditatem retinet ab intestato succedentes, quia quod incapaci relictum est, habetur pro non scripto l. 4. &